

و تاذ اب تافص تی نی ع (د تافص اب تاذ تی نی ع مدع تاذا تاسب ی همزال

... میناوتیم، دنیامرفیم تاذ یارب نوچ ار لعاف یان ب م ساسا رب «ددعلا ةئزجت» درگاش

تسا لامک، تسین تاذ یارب: داتسا

تافص هکنیا هب دراد راعشا: مییوگب میناوتیم، تسا لاعتم دنواذخ تاذ تافص اهنیا: درگاش
تسین تاذ نی ع دنواذخ

مییوگی م هکنیا؛ مدوب هدرک ضرعّالبق، متسه قفاوم امش یهدافتسا نیا اب یلیخ هک نم: داتسا
هک تسا نیا یارب، دناهتفگ تایاور هک تسا یفراعم سالک زا یاهترم کی، تاذ اب تافص تی نی ع
لّوَأُ: دندومرف یمن هغالبللاجهن یادتبا رد مالسلالهیلع نینمؤملاریما الا و دننک تافص ددعت یفن
صاَلْخِإِلْهِ وَدِیْحَوتُ لَامَکَ وَهُدِیْحَوتُ وَبَقِیْصُتْ لَامَکَ وَهُتَفِرْعَمُ لَامَکَ وَهُتَفِرْعَمُ نِیْدِلْ

رخ آ رد هک ی تافص یفن دیوگی م تایبدا نیّاالصا. [1] «هُنَع تافصّلا یفن ةلَصاَلْخِإِلْهِ لَامَکَ وَهُلْ
ار «صاَلْخِإِلْهِ» لوا و دشاب هدئاز تافص یفن هکنیا هن، تسا الابل یلیخ شبلطم، دیآیم راک
یتقو. «صاَلْخِإِلْهِ لَامَکَ»: دنیامرفیم مالسلالهیلع ترضح دعب، تسا انعم هچ هب هک میمهفب
تافصلا یفن نیا منامگ هب اذل، تسا تافص یفن «هل صاَلْخِإِلْهِ لَامَکَ»، میدید ار «هل صاَلْخِإِلْهِ»
؛ ماهدرک لقن دایز ار یترابع مه ییابطابط یهمالع موحرم زا، تسا ینیگنس و مهم ثحب یلیخ
اهنیا زا یکی ناشیا هک منادیم، تسین تافص نی ع تاذ اما دننسه تاذ نی ع تافص: دندوب هومرف
نیا، ممهفیم هدنب هک یزیچ نآ، مدوب هدرک شومارف ار نایب نآ هک دننشاد ینایب، دندوب هتفگ ار
یتح، دینکیم هاگن فرط نآ زا یتقو اما، دینزب ار فرح نیا هک درادن یعن نام فرط نیا زا هک تسا
دینک هدافتسا قباس یهملک زا تسین بوخ

۳۹، ص ۱، ج (حل اص یحبص یهخسن ساسا رب) هغالبللاجهن. [1]